रहःप्रवेशितो दूत्या स भाव्यर्थबलाद्युवा ।
संभुक्तभूरिजाराया अपि तस्याः प्रियोऽभवत् ॥ ३२१ ॥
तुङ्गानुरागिणी राज्ञी पापा लज्जोज्झिता ततः ।
रसदानेन वैमुख्यभाजं भुज्यमघातयत् ॥ ३२२ ॥
धिङ्निर्विचारान् कुपतीन् येषां विषमचेतसां ।
फलशून्या स्तुतिस्तोषे दोषे प्राणधनक्षयः ॥ ३२३ ॥
रक्कजो देवकलशो वेलावित्तः कृतस्तया ।
भुज्याधिकारे कौटिल्यमाचरन् निस्त्रपो विटः ॥ ३२४ ॥
येऽपि कर्दमराजाद्या वीराद्वारादिनायकाः ।
तेऽपि कौटिल्यमभजन्नन्येषां गणनैव का ॥ ३२५ ॥
चतुः पञ्चानि वर्षाणि तिष्ठन् नृपगृहे शिशुः ।
भीमगुप्तोऽभवद्यावत् किञ्चित् प्रौढीभवन्मतिः ॥ ३२६ ॥
राज्यव्यवस्था यावच्च पितामह्याश्च वृत्तयः ।
दुस्थिताः प्रत्यभाषन्त संस्थाप्यास्तस्य चेतसि ॥ ३२७ ॥
अङ्गशीलविहीनाया निर्घृणाया निसर्गतः ।
तावन्नेयधियस्तस्याः सचिव्यः समपद्यत ॥ ३२८ ॥
अभिमन्युबधूस्तं हि चक्रे गूढप्रवेशितं ।
महाभिजनजं पुत्रं तस्मात् सोऽभूत् तथाविधः ॥ ३२९ ॥
सा देवकलशेनाथ दत्तमन्त्रा विशङ्किता ।